

Табела 5.2. Спецификација предмета
Спецификацију треба дати за сваки предмет из студијског програма.

Студијски програм : Основне академске студије филозофије
Назив предмета: Теорија сазнања 2
Наставник/наставници: др Живан Лазовић, др Воин Милевски
Статус предмета: Обавезан
Број ЕСПБ: 7
Услов: Нема посебних услова
<p>Циљ предмета</p> <p>Упознавање са основним појмовним и супстантивним проблемима теорије сазнања, тј. са најутицајнијим традиционалним и савременим филозофским схватањима знања и сазнајног оправдања, као и са кључним питањима која се тичу порекла, природе и структуре људског знања.</p>
<p>Исход предмета</p> <p>Студенти ће се детаљније упознати са неким важним и занимљивим темама из теорије сазнања.</p>
<p>Садржај предмета</p> <p><i>Теоријска настава</i></p> <p>У првом делу курса анализира се класичне дефиниције знања као оправданог истинитог веровања, разматрају њене предности и тешкоће са којима се суочава (гетијеовска критика) и скицирају неки савремени покушаји побољшања те дефиниције. Највише пажње поклања се трећем, епистемичком услову: оправдању, тачније, излажу се најзначајније теорије сазнајног оправдања. Коначно, посебно место заузима и натуралистички приступ теорији сазнања. У другом делу курса бавимо се основним садржинским проблемима, пре свега разним схватањима о природи, структури и облицима људског знања.</p> <p><i>Практична настава</i></p> <p>На вежбама студенти, након саопштења која сами припремају на основу обрађене литературе, кроз дискусију у којој им помаже асистент додатно разјашњавају проблеме и идеје са којима су упознати на предавањима</p>
<p>Литература</p> <p>Платон, Теетет, 201a-210d. Гетије, Е., “Да ли је оправдано истинито веровање знање?”, у зборнику Свест и сазнање. Данси, Џ., Увод у савремену епистемологију, Плато, Београд, 2007. Лазовић, Ж., О природи епистемичког оправдања, Београд: ФДС, 1994 Лазовић, Ж., О природи епистемичког оправдања, Београд: ФДС, 1994, гл. 2. Лазовић, Ж., О природи епистемичког оправдања, Београд: ФДС, 1994. Граhek, Н., “Непогрешивост и чулно опажање”, Филозофске студије, ХИИИ (1981), стр. 3-47</p>

Лудвиг Витгенштајн, Филозофска истраживања, О извесности
 Бредли, Ф. “Истина и кохеренција”, Тхеориа
 Хегел, Г.В.Ф., Феноменологија духа, “Увод”. Квајн, В.В., “Натуралистичка епистемологија”, Тхеориа, 1 (1991), стр. 69-81. Страуд, Б., “О смислу натуралистичке епистемологије”, Тхеориа, И (1991), стр.
 Хјум, Д., Истраживања о људском разуму, гл. ив, одељ. 1-2. Лајбниц, Г., Нови есеји о људском разуму, књ. ИВ, гл. 2. Кант, И., Критика чистог ума, “Увод”, одељ. ив-в; “Друга аналогија искуства”. Ква
 Хјум, Д., Истраживања о људском разуму, гл. ив, одељ. 1-2. Лајбниц, Г., Нови есеји о људском разуму, књ. ИВ, гл. 2. Кант, И., Критика чистог ума, “Увод”, одељ. ив-в; “Друга аналогија искуства”. Ква
 Хјум, Д., Истраживања о људском разуму, гл. ив, одељ. 1-2. Лајбниц, Г., Нови есеји о људском разуму, књ. ИВ, гл. 2. Кант, И., Критика чистог ума, “Увод”, одељ. ив-в; “Друга аналогија искуства”. Ква
 Дејвид Хемлин, Теорија сазнања, Јасен, Никшић 2002

Број часова активне наставе	Теоријска настава: 2	Практична настава: 4
------------------------------------	-----------------------------	-----------------------------

Методе извођења наставе
 Предавања и вежбе

Оцена знања (максимални број поена 100)

Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	Поена
	30		70
активност у току предавања		писмени испит	
практична настава		усмени испт	70
колоквијум-и		
семинар-и	30		

Начин провере знања могу бити различити наведено у табели су само неке опције: (писмени испити, усмени испт, презентација пројекта, семинари итд.....

*максимална дужна 2 странице А4 формата